

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΠΙΣΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δι ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἄξον. φρ. 22.
B. ΓΑΒΡΙΑΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΣΩΣΩΜΕΝ ΤΑ ΝΑΥΑΓΙΑ ΜΑΣ

Ένθυμεισθε τὸ ναυάγιον τοῦ Δὸν Ζουάν; Πόσαι μάταιαι ἀπόπειραι ναυτῶν καὶ πληρώματος ἵνα σωθῆ τὸ πλοῖον; Αἱ δυνάμεις ὑπερδιπλάσιαι, ἡ ψυχὴ ἐκσφενδονίζουμένη εἰς ἐνέργειαν, ὁ πόθος τῆς ζωῆς ἔξαπτιζόμενος εἰς πῦρ, ἥως ὅτου ἡ καταιγίς συρίζῃ εἰς τὰ ὡτα ἀπεγνωσμένων ναυαγῶν τὴν τρομεράν της λέξιν: Τετέλεσται! Τότε ἄρχεται ἡ ἀντίθετος τῆς ἐντάσεως λειτουργία, τὰ νεῦρα ἐκλύονται, τὰ μέλη πίπτουσι ναρκαύμενα, οἱ ὀρθαλμοὶ σθέννυνται, αἱ χεῖρες σταυροῦνται, καὶ ἐν μετολαβήσῃ διάλλειμα τῆς ζωῆς ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, εἶναι διάλειμμα παραρροσύνης· τρέγουσιν ἐν ἀπελπισίᾳ πρὸς τὰ μεθυστικὰ ποτά, μάτην τοῦ Δὸν Ζουάν μὲ τὸ πιστόλιον εἰς χεῖρας ζητοῦντος νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διατελοῦμεν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρισκόμεθα χωρὶς νὰ καταβάλωμεν τοὺς ἀγῶνας ἐκείνων ὅπως παρέλθῃ ἀπ' αὐτῶν τὸ ποτήριον τοῦ θανάτου! Τούναντίον ἡμεῖς ἐκηρύξαμεν τὴν καταιγίδα φίλην καὶ σύμμαχον, δὲν τὴν ἀφήσαμεν νὰ κοπιάσῃ διόλου, καὶ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὔκολίας συνετέλεσε τὸ ἔργον της. Οὕτε ἀν ἐκ ναστοχάρτου ἦτο τὸ πλοῖον μας, δὲν θὰ συνεπάρνετο τόσον δγλίγωρα ἀπὸ τὸν πνεύσαντα ἀνεμον. Οὐδέποτε συνεπληρώταμεν καθ' ὅλην τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἴστορίαν ναυάγιον τελειότερον, καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ναυάγιον διπλωματικὸν, στρατιωτικὸν, κυρενητικὸν, συνταγματικόν. Χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἔχθρος εἰς τὸ πόλεις μας, χωρὶς νὰ ἴσωμεν τοὺς λιμέ-

νας μας κανονοθιλουμένους, τὰς στρατιάς μας ἡττηθείσας, τὸν βασιλέα μας ἐν αἰγματωσίᾳ, πᾶσαν ἐλπίδα ἀντιστάσεως ἐκλιποῦσαν, ὑπέστημεν ἐν τούτοις ἐν δλη αὐτοῦ τῇ μεγαλειότητι τὸν νόμον τοῦ ἡττηθέντος. Προσθέταμεν εἰς τὴν αἰσχύνην τὴν παραδίκην, καὶ ἀνηρτήσαμεν εἰς τὸν πόνον τῆς συμφορᾶς κώδωνας γελωτοποιοῦ.

* * *

Θὰ σταθῶμεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό; Ήλα προχωρήσωμεν; "Ο, τι ἡτο δυνατὸν νὰ ὑποστῶμεν κατὰ τὸ ναυάγιον μας, τὸ ὑπέστημεν. Εάν εἰχομεν ἔνα Βύρωνα νὰ τὸ περιγράψῃ, ώς περιέγραψε τὸ τοῦ Δὸν Ζουάν, ἡ μία περιγραφὴ θὰ ἤξιζε τὴν ἀλληγ. Άλλη ἐπὶ τέλους οἱ ναυαγοὶ ἀνευρίσκουν ἔξηντλημένοι μίαν λωρίδα ἔγραψ, συλλέγουσι τὰς δυνάμεις των καὶ συνέρχονται. Ήμεῖς θὰ μείνωμεν ἀκίνητοι εἰς τὴν ξέραν ἡτις περιέχει ώς ὅρια τὸ "Ἀκτιον, ώς κυρενήτην τὸν Κουμουνδούρουν, ώς νόμον τὴν αὐθαιρεσίαν, ώς προσόντα τὰ δάνεια, ώς φυσικὴν κατάστασιν τὴν ληστείαν; Δὲν ἔννοοῦμεν νὰ εὔρωμεν τὴν τύχην τοῦ Δὸν Ζουάν, δτις δτε ἐξύπνησεν ἐκ τοῦ ληθάργου, ἐπὶ τῆς νήσου εἰς ἣν ἐρρίφθη ναυαγὸς, συνήτησε τοὺς γλυκυτέρους διθαλαμοὺς τοῦ κόσμου νὰ τῷ διμιλῶσιν ἔρωτα. Αὐτὰ δύνανται νὰ διειροπολῶσιν οἱ Βασιλεῖς, ἀλλὰ οἱ λαοὶ ἐργασίαν μόνον τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ διειρεύωνται καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Ναί, ἀνεξαρτησίαν! Διότι τὴν ἐπιοῦσαν τῆς αἰξήσεως τῶν συνέρων τοῦ Βασιλείου μας, τὴν ἐπιοῦσαν τῆς πανγγύρεως τῶν πανυγύρεων καὶ τῆς κοσμογαρμούσνου ἐρτησίας καὶ τῶν ἀψίδων καὶ τῶν θριάμβων καὶ τῶν ἀνθέων καὶ τῆς ἀρχασίας, πίπτει ώς βόμβα ὑπὸ

τοὺς πόδας τοῦ καλπάζοντος ἵππου τοῦ Βασιλέως ἡ εἰδῆσις ὅτι ἐντὸς λίαν προσεχοῦς μέλλοντος τὸ Στέμμα δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς τὸν Δικέφαλον αὐστροουγγρικὸν ἀετὸν, ἐξ ἐπιεικείας ἀποφασίσαντα νὰ χρατῇ ἀπὸ ἑνὸς τῶν δόδοντων αὐτοῦ καὶ τὸ πτωχὸν Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ ἀνθέλη ὑπὸ τὸ στέμμα αὐτὸς κρέμεται καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων! Πρόκειται τώρα περὶ Ἰωαννίνων; Πρόκειται περὶ Μακεδονίας; Πρόκειται περὶ μεγάλης ἰδέας; Περὶ ἐθνολογικῆς συγκεντρώσεως; "Οχι! Πρόκειται περὶ τοῦ ἄρτου τῶν ἐθνῶν, δτις εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία. Τί δψα καὶ τί τρωγάλια καὶ τί ἔδεσματα καὶ τί πλακούντια; Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σου, Βασιλεῦ, ηὔξῃθη ἡ Ἑλλὰς κατὰ κάμποσα πλέοντα μῆτρας διὰ νὰ περιέλθῃ ηὔξημένη ὑπὸ ζένην κατάκτησιν τὴν φράξιν αὐτὴν αἰωνίαν. Οὕτω τὰς χῆνας καὶ τοὺς ἴνδικους ἀλέκτορας παχύνουσι, διὰ νὰ εἶναι ὁ γυλός των οὐσιαστικώτερος.

Διὰ τοῦτο βλέπετε, Σεῖς, ὁ μείων ὑπὸ τῶν θεταλικῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῆς θέας τῶν ἀψίδων, ἃς εἰς τῶν πασάδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκμαυλιστῆς φυγῶν, σχεδὸν νύκτωρ ἔκειθεν, ἀνήγειρε, τὸ παράδοξον θέαμα, πῶς ἐνῷ Σεῖς ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ δὲν δύνασθε νὰ ἀντιφωνήσητε τὸν δήμαρχον Χασάν καὶ τὸν δεσπότην τῆς Τρίκκης, ἡμεῖς ἐδὼ οἱ ὑπήκοοί Σου, δπως ἐνασμενίζεται νὰ μᾶς ὀνομάζῃς, οἱ συμπολῖται Σου δπως ὀνομαζόμεθα, μόνον ὅτι δὲν κλαίομεν ἐπὶ ταῖς ιδικαῖς Σου πανηγύρεσι! Ἡσθάνθης τί συνετέλεσαν ἐπ' ὀνόματί Σου οἱ λεγόμενοι Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος; Δὲν ἐννοοῦμεν εἰς τί συνετέλεσαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, διότι αὐτὰ τὰ γνωρίζουμεν δλοι πρὶν Σου βεβαίως, μέχρι τοῦ Ὀποίου δὲν φάνουν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φάσουν αἱ ἀληιότητες αἱ ίδιαι μας. Ἐξεγύμνωσαν τόσον τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῶν δρθαλμῶν τῆς Εύρωπης, ὥστε ἀπηλπίσθησαν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνεξαρτησίας της καὶ ἐσκέφθησαν νὰ τὴν θέσωσιν ὑπὸ κηδεμονίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Γλάδστων, ἐὰν ἡδύνατο, θὰ ἡσπάζετο αὐτὸς ἔχατὸν, διότι κατώρθωσε νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ μᾶς δοθοῦν δτα ἐδόθησαν. Ἐπετρέπετο τοιοῦτος κωμικὸς ἐνθουσιασμὸς εἰς σοβαρὸν πολιτικὸν ἀνδρα, διοργανωτὴν τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Βερολίνου, εὑρών ἔρμηνευτὴν τῶν δογμάτων τοῦ Συνεδρίου, προκαλέσαντα τὴν Διαδήλωσιν τοῦ Δουλσίνου, ἀπειλήσαντα τὴν κατοχὴν Σμύρνης καὶ θεσαλοίκης, δρκισθέντα εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ὁθωμανικῆς κυριαρχίας ἐν Εύρωπῃ καὶ Μικρᾷ Ασίᾳ ἀκόμη; Ναί, ἐπετρέπετο, διότι οἱ Σύμβουλοί Σου, Βασιλεῦ, τὸν ἐπεισαγόντα διὰ δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ Βασιλεὺς Ἑλλή-

νων, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν δυστυχῶς Ἑλλήνες Βασιλέως, διὰ δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ Κουμουνδούρος Ἑλλάδος, ἀλλ' ὅχι καὶ Ἑλλὰς Κουμουνδούρου.

* * *

Ποίαν σημαίαν εἴπατε εἰς τὸν Χασάν καὶ τὸν θεταλικὸν τῆς Λαρίστης νὰ ἴωσι διὰ νὰ πεισθῶσιν ὅτι «αὕτη εἶναι καὶ ἔσται τὸ σύμβολον τῆς τάξεως, τῆς ἀστραλείας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας»; Κοροϊδεύομεν ἡ κορσιδεύομεθα; Ἄλλ' αὐτὴ ἡ σημαία, Βασιλεῦ, ἐφάνη μέχρι τοῦδε τὸ σύμβολον τῆς ἀτάξιας, τῆς ληστείας, τῆς ὑποδουλώσεως! Ἡ ἐνεπετάσατε ἀλλην σημαίαν ίδικήν σας καὶ πρὸς ἐκείνην εἴπατε νὰ ἀτενίσωσιν οἱ θεταλοί τῆς Λαρίστης; Αν πρόκειται νὰ ἔχωμεν δύο σημαίας, μίαν βασιλικὴν καὶ μίαν θνητήν, τότε μάλιστα, εἴμεθα καθ' ὅλα σύμφωνοι ἡ σημαία τοῦ Βασιλέως εἶναι καὶ δπως πάγει ἔστεται «σημαία τάξεως, ἀστραλείας καὶ ἀνεξαρτησίας» — ἐννοητέον ἀτομικῆς. Ἄλλ' ἐάν τὸν δάκτυλόν σας ἐστρέψατε πρὸς τὴν σημαίαν, ἦν τὸ ἔθνος ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν πρωθυπουργόν σας, ὡ! πρωτιμώτερον νὰ ἀντικαθίστατο διὰ τῆς πρωτῆς ποδικῆς θεταλοῦ μαγείρου, πρὸς ἦν οἱ θεταλοί θὰ ἔστρεφον ίλαρώτερα καὶ πρὸ πάντων ἐμπιστευτικώτερα βλέμματα.

* * *

Ἄλλα τί πρὸς τὸ Ἐθνος τὰ ἔργα καὶ ἡμέραι; Ἡ μᾶλλον νύκτες τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων Σου; Διὰ τὰ ἔθνη οἱ Βασιλεῖς εἶναι εὐτελεῖς μονάδες, ἀδύνατοι νὰ πράξωσι καὶ τὸ μέγα καλὸν καὶ τὸ μέγα κακόν. Οπως μάλιστα τοὺς κατήντησε τὸ Σύνταγμα, οἱ Βασιλεῖς εἶναι ἀπλὰ ἐπιπλα, τῶν ὄποιων ἡ διατήρησις μπορεῖ νὰ κοστίζῃ καὶ κατὰ παράδοξον συγκυρίαν τὰ ἐπιπλα αὐτὰ δύνανται νὰ τρώγωσι, νὰ πίνωσι, νὰ παραπίνωσι μάλιστα καὶ νὰ τεκνοποιῶσιν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους εἶναι ἐπιπλα χωρίς φωνὴν, χωρίς δύναμιν, τὰ ὄποια σήμερον εἶναι γρήσμα καὶ αὔριον ἄγρηστα, σήμερον τὰ σκουπίζομεν διὰ τὰ βλέπωμεν στίλβοντα καὶ αὔριον τὰ σκούπια μεγάλα, διὰ μὴν τὰ ἔχωμεν διόλου.

Τὸ ἔθνος θέλει νὰ διατηρηθῇ ἀνεξάρτητον ἡ δὲν θέλει; Εἴμεθα ἔθνος ἐπὶ τέλους ἡ δὲν εἴμεθα; Δὲν ἡρωτήσαμεν εἶναι ἀληθές, τὰ δύο σχεδὸν ἐκατομμύρια ἀτόμων, τὰ ἀπαρτίζοντα τὸ ἔθνος ἡ θέλουν ἡ ὅχι νὰ διατηρηθῶσιν ὡς ἔθνος· ἀλλ' ἐάν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τιμὴ εἶνε μία καὶ ἡ φιλοπατρία μία, τότε μᾶς φάίνεται, πλὴν τῶν τεράτων, πλὴν τῶν ἐπ προθέσεως ληστῶν καὶ τῶν ἀλλων ἐξ ἀνάγκης, πλὴν τῶν φύσει διεφθαρμένων, τῶν ὁποίους λογίζουμεν νεκρούς καὶ θὰ στεί-

λωμεν νὰ θάψωσι τους ἔχυτοὺς νεκροὺς, δὲν ὑπάρχουν δύο γηῶμαι καὶ δύο αἰσθήματα ὅτι θὰ σφάξωμεν, θὰ φονεύσωμεν, θὰ πυρπολήσωμεν καὶ ἐπειτα θὰ σφαγῶμεν, θὰ βρονθίσωμεν, θὰ γίνωμεν παρανάλωμα πυρὸς πρὶν ἡ ἐπιτρέψωμεν ἢ εἰς βασιλεῖς ἢ εἰς ὑπουργοὺς ἢ εἰς βουλᾶς νὰ προετομάσωτι τὸ ἔδαφος τῆς πωλήσεως καὶ τῆς ξένης κυριαρχίας.

* *

Διὰ τοῦτο ἐπειγράψαμεν τὸ ἄρθρον ἡμῶν Σώμωμεν τὰ ναυάγια μας καὶ διὰ τοῦτο θέλομεν ἐναγγεληθῆ προσεχῶς μὲ τὰ σωσίαια, διότι ἡ ζωὴ τοῦ Ἐθνους ἀπειλεῖται, ὡς Βασιλεῦ!

ΚΑΛΙΒΑΝ.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Συνάντησις Δηλιγιάνη καὶ Τρικούπη

(Εἰς τὴν πάροδον Ἀρσακέιου, ἔνθα οἱ πολλοὶ ῥίπτουν τὰ ἐκ τῶν νεφρῶν των περιπτεύοντα ἀμμωνιοῦχα ὕδατα).

Δηλιγιάνης (ἐσφραγινόμενος). Τί Κυβέρνησι! (χαιρετῶν ἐδαφικίως). Προσκυνῶ, κ. Τρικούπη.

Τρικούπης (καθ' ἔχυτόν). Οὐρ τὴν μακριμόψειραν! (Μὲ σφρούς). Καλημέρα σας, Κύριε.

Δηλιγιάνης. Διατί τόσον σύνοντας, κ. Τρικούπη; Ήμεῖς οἱ πολιτικοὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν, ώς μὲν ἔλεγεν ὁ Βηκονοσφῆλος.

Τρικούπης. Μὲ πῶς ὑπομονή, ἀφοῦ ἔως τῷρος αὐτὸς (διὰ Κουμουνδούρος) δὲν συνεκάλεσε τὸ Κοινοβούλιον, καὶ μονονούν φροντίζει διὰ σύνχρονον ψήφων θεσσαλικῶν, περιφερόμενος ώς τροπαιοφόρος;

Δηλιγιάνης. Εγὼ δὲν βλέπω τὰ τρόπαια, ἀφοῦ δ. κ. Κουμουνδούρος, δὲν ἔχει κανόνικ πρὸς ακτήτισιν τροπιών.

Τρικούπης. Αλλ' ὀλίγον σχέση φαίνεται νὰ τῷ ἐγείρῃ ἀψίδας διὰ Καρπενίου καὶ διὰ στρατός, δὲν ὄχλος δικούτος νὰ τῷ ακρινὴ λαμπαδοφορίας καὶ χύσεις ἀνθέων;

Δηλιγιάνης. Μή στενοχωρήσθε κ. Τρικούπη, ἀλλὰ νὰ κοιμάσθε ἀμέριμνος; διότι τὸ μέλλον εἶναι δι' ἡμᾶς. Εἰς ὑμᾶς μὲν ἐπιφυλάκτει τὴν Μακεδονίαν, ἣν οὐδεὶς ἄλλος ἢ ὑμεῖς θὰ κυριεύσῃ διὰ κανονίων: εἰς ἐμὲ δὲ ἀπομένει ἡ δρακικὴ Θράκη, ἣν σας βεβαιῶ θὰ κυριεύσῃ ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς διπλωματικῆς μας. Εἰς ἐμὲ εἴχε τὰς ἐλπίδας του τὸ ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον καὶ ἴδιας διὰ Βηκονοσφῆλο, λέγων μη τοῦτο οὐχεῖται ὑπομονήν.

Τρικούπης (καθ' ἔχυτόν, μὴ τίκουφοκέφαλος! "Ἐπειτα δὲ μειδιῶν). Μὲ ποῖον θὰ ψηφίστετε ὅταν συνέληθη τὸ Κοινοβούλιον;

Δηλιγιάνης, Μὲ τὸ κόμμακ μου. "Η θὲ πέντε μεριν, η θὲ θέτουμεν ἔχροφου ψήφου.

Τρικούπης καθ' ἔχυτόν (δράγεται νὰ γίνη μὲ τοὺς πέντε του καὶ κύτο; Πρωθυπουργός). Δυνατά καὶ μειδιῶν. — "Υγιαίνοντε Κύριε. (Διεγωνίσθησαν δὲ μὲν Τρικούπης βασίσας; πρὸς τὰ ἔνω τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, δὲ πρὸς τὰ κάτω κατά τὰ λυκεῖα, δὲ εὖθες συνητήθησαν μετὰ τοῦ κ. Αριστείδη Οικονόμου, δικεδάντος μὲ σύμμαχοντα πρότερον πρὸς ἀμφοτερούς καὶ μεριηρίζοντας κατὰ φρέσκη—εγώ θὲ φάγω τὸ στρεῖδος κ' κύτοις θὲ πάζουν τὰς στρατα.

* *

Αἱ χθυρόστομοι ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν, πολλάκις καὶ πάντοτε ἐμέμφησαν τοὺς ὑπουργούς τῶν Στρατιωτικῶν, διότι κάμνοντες ἐκκοστος προσβίσασμούς, προειδούσαντο καὶ αὐτοὶ κατ' ἀναλογίαν. Αλλ' ηδὴ βλέπομεν διότι διὰ δημοκράτικὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Φραγκίσκος-Ιούλιος Γρεβούς παρασημοφόρησεν ἔχυτὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεώνος της τιμῆς, ώς ἐδήλωθεν εἰς ἐπίσημος ἔγγροφος δημοσιευθέντα ἐπὶ τῆς ἀρρχῶντος τῆς θυγατρός του μετὰ τοῦ κ. Οὐλίσσων. Οἱ τῶν Πχριστών μοναρχικοὶ διαμφισσητοῦσι τὸ δικαιώματα τοῦτο, λέγοντες, διότι ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει βασιλεὺς ἢ αὐτοκράτωρ, μόνον διέτας Ψήφου τῶν Βουλῶν, ητο νόμιμον νὰ κοσμηθῇ διὰ Πρόεδρος, διότι ἄλλως, ἀμαρτιώσης της προεδρείας του, ὀφείλει ν' ἀπεκδυθῇ τὸ παράσημον τοῦτο. Αλλ' ἀφοῦ διὰ τοῦ αὐτοκράτωρ πέρνει μόνος του τὸ παρόσημον, δικτὶ νὰ μὴ τὸ πάρη ἀρ' ἔχυτος καὶ διὰ Πρόεδρος τῆς Πολιτείας; Τοῦτο δὲ γίνεται, οὐχὶ διὰ νὰ τιμηθῇ δικαιώτατος ἀνδρῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ τιμήσῃ τὸ παράσημον, τὸ διποτον, ώς καὶ πάντα τὰ παράσημα συνήθως, διδονται εἰς πονηρούς καὶ φυλίους.

* *

Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔκαμπν κατοχὴν τῆς πόλεως, Τύνδος ἢ Καρχηδόνος, ἀμέσως δὲ διὰ Μπένης ἡγεμῶν αὐτῆς ἔστειλε τὸ μέγα παράσημόν του Νιτάν. Ἰρτζάρ εἰς τὸν Γάλλον στρατηγὸν τὸν κατηκτήσαντα τὴν πρωτεύουσάν του, ώζενει τῷ ἐλεγεν, εὗγέ σου.

* *

"Ο γραμματεὺς τῆς ἐν Αονδίνῳ πρεσβείας καὶ ἐπιτετραχμένος τὰ τῆς Ἑλλάδος κ. Ιω. Γεννάδιος ἔγραψεν ἀξέθρον εἰς ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, δι' οὐ κηρύττεται ώς διὰ πρωτόσουλος διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τῷ Βύρωνι. Περιμένομεν τὸν ἐνταῦθα σύλλογον νὰ δικιμητεύῃ κατὰ τῆς νέχει ταύτης ἀρπαγῆς τῆς τιμῆς τοῦ Βυρωνείου Συλλόγου, ἀφοῦ προμικροῦ ἐληγτεύηται τῶν δικαιωμάτων του παρὰ τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου.

* *

"Ο ἐν Πχριστών ἀνταποκριτής τῆς «Ωραῖα βεβαιώσεις ἐκ πηγῆς» σπουδαιοτάτης λκεών τὴν εἰδησιν, διὰ δικαιο-